

μεν κοινῶς «κοιμᾶται τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου» ἢ φράσις εἶνε ἀληθής ὁ ἐν ὄλῃ τῇ ἐκδοχῇ τῆς λέξεως δίκαιος ἀνὴρ, ὁ ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντά του καὶ τὸν προορισμὸν του ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ἐργαζόμενος ὅπως καταστῆ ὠφέλιμος, ὁ ἐπιζητῶν τὴν ἀρετὴν καὶ μὴ ὑποπίπτων εἰς παραπτώματα, ὁ ἔχων, ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἤσυχον τὴν συνείδησίν του, μεταβαίνει εὐαρέστως ἀπὸ τῆς ἐγρηγόρσεως εἰς τὸν ὕπνον. Τὰ ὄνειρα ἀναπτύσσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ εὐαρέστους εἰκόνας, ἀφυπνιζόμενος δ' αἰσθάνεται νέας ἀπολαύσεις ἐκ τῆς θέας τῶν πρώτων ὥρων τῆς ἡμέρας.

A. K.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

Ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ συντάγματος μέχρι τῆς σήμερον ἐκυβέρνησαν τὴν Ἑλλάδα 50 ὑπουργεῖα ἐν ὄλῃ ἤτοι 10 ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος καὶ 40 ἀπὸ τῆς ἐξώσεως αὐτοῦ καὶ ἐντεῦθεν. Πρῶτος Ἕλλην πρωθυπουργὸς ὑπῆρξεν ὁ Α. Μαυροκορδάτος· οἱ δ' ἄχρι τοῦδε ὡς πρόεδροι κυβερνήσεως χρηματίσαντες εἶνε ἐν ὄλῃ 16 πολιτευόμενοι, ὧν δύο μόνον ἐπιζῶσι νῦν οἱ κ.κ. Α. Κουμουνοῦρος καὶ Χ. Τρικούπης.

Οἱ 16 οὗτοι Ἕλληνες πρωθυπουργοὶ εἶνε οἱ ἐξῆς: Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος, δίσ.—Ι. Κωλέττης, ἄπαξ.—Γ. Κουντουριώτης, ἄπαξ.—Κ. Κανάρης, τετράκις.—Ἀντ. Κριεζῆς, ἄπαξ.—Δ. Βούλγαρης, δεκάκις.—Α. Μιχούλης, δίσ.—Ι. Κολοκοτρώνης, ἄπαξ.—Ζ. Ι. Βάλβης, δίσ.—Δ. Κυριακοῦ, ἄπαξ.—Β. Ρούφος, τετράκις.—Α. Μωραϊτίνης, ἄπαξ.—Ἐπ. Δεληγώργης, ἐξάκις.—Θρ. Ζαῦτης, δίσ.—Ἀλέξ. Κουμουνοῦρος, δεκάκις.—Χαρ. Τρικούπης τετράκις.

Ὁ Δ. Βούλγαρης ἐγένετο τὸ πρῶτον ὑπουργὸς κατὰ τὸ 1844 καὶ πρωθυπουργὸς κατὰ τὸ 1855.

Ὁ Ἐπ. Δεληγώργης ὑπουργὸς κατὰ τὸ 1862 καὶ πρωθυπουργὸς κατὰ τὸ 1865.

Ὁ Θρ. Ζαῦτης ὑπουργὸς κατὰ τὸ 1859 καὶ πρωθυπουργὸς κατὰ τὸ 1869.

Ὁ κ. Ἀλέξ. Κουμουνοῦρος ὑπουργὸς κατὰ τὸ 1855 καὶ πρωθυπουργὸς κατὰ τὸ 1865.

Ὁ κ. Χ. Τρικούπης ὑπουργὸς κατὰ τὸ 1866 καὶ πρωθυπουργὸς κατὰ τὸ 1875.

Μετά τινα ἐν Ἰνδίας μάχην ἦλθε πρὸς τὸν Οὐέλλιγκτωνά ὁ πρωθυπουργὸς Ἰνδοῦ τινος ἡγεμόνος ζητῶν νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τοὺς μυστικούς ὅρους συνθήκης τινός· ὅπως δὲ λαθῇ τὰς πληροφορίας ταύτας προσέφερε τῷ Οὐέλλιγκτωνί πασὸν πολὺ ἀνώτερον 100,000 λιρῶν. Τότε ἀτενίζων πρὸς αὐτὸν ὁ στρατηγὸς ἠρώτησεν ἠσυχως· «Φρονεῖς ὅτι δύνασαι νὰ φυλάττης ἄκραν ἐχεμυθίαν;». «Βεβαίως», ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός. «Καὶ ἐγὼ λοιπὸν ἐπίσης», προσέθηκε μειδιῶν ὁ Οὐέλλιγκτων καὶ δεικνύων τὴν θύραν εἰς τὸν ἀποροῦντα Ἰνδόν.

Τὸ κάτωθι δημοσιευόμενον δημῶδες ἄσμα εἶνε τῆς δημοτικῆς ποιήσεως τῆς νήσου Ρόδου, ἔθνη κατ' ἔθος ἐγγύριον ἄδει αὐτὸ πρὸς τὴν μέλλουσαν νύμφην ἀνὴρ παίζων λύραν ὅτε ἐνδύετα· τὰ νυμφικὰ τῆς ἐνδύματα, ἀπεστάλη δ' ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀρίστου φίλου τῆς «Ἑστίας» κ. Δ. Βενετοκλέους. Σ. τ. Δ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Θ' ἀρχίσ' ἀπὸ τὴν κεφαλῇ, ποῦ 'ναι τὸ πρῶτο μέρος,
Νὰ καταβῶ 'ς τὰ πόδια σου κ' ἐκεῖ νὰ κάμω τέλος.

Κτενάκι μ' ἐλεφάντινο
μὴν κόψης τὰ χρυσὰ μαλλιὰ
μὴν κόψω γ'ὼ τὰ δόντια σου
καὶ πάρω τὰ 'ς τὸ χρυσοχὸ
καὶ κάμω ἀγκόρφι καὶ σταυρό.

Τὸ σταυρὸ νὰ προσκυνούμε
καὶ τ' ἀγκόρφι νὰ φιλοῦμε.1

'Ἐχεις τὰ μαλλιὰ μετὰ:
Καὶ 'μπλεγμένα μὲ τὴ τάξι.

'Ἐχεις κούτελο φεγγάρι

Μιὰ χαρὰ κ' ἓνα καμάρι

'Ἐχεις φρούδια συνδεμένα,

'σὰν σπαθιά ξεσπαθιομένα.

'Ἐχεις μάτια μπαφουρένια2

Μάγουλα τραναφυλλένια.

'Ἐχεις μύτη σὰν κοנדύλι
Κόκκινα 'ν' τὰ θυὰ σου χεῖλη.

'Ἐχεις δόντια 'ράδι 'ράδι3

'σὰν σπειρὶ μαργαριτάρι.

'Ἐχεις σάγουνο ποτῆρι

ποῦ κερνᾷς παραδοκῆρη.

'Ἐχεις τὸν λαϊμὸν χυτὸν

μαρμαροπελεκητόν.

'Ἐχεις χέρια 'σὰν λαμπάδες

ὅπου λειτουργοῦν παπάδες.

Τῆς γοβίτσας σου τ' ἀχνάρι

ὡς κ' ἐκεῖνον ἔχει χάρι

'Σ ὅσους γάμους κ' ἂν ἐπῆγας,

Τέτοια νύφη δὲν τὴν εἶδα.

Σημ.—Δέγεται ὅτι ξένος τις παρερθεῖς εἰς τὸ ἐγκώμιον τοῦτο, ὅπερ κοινῶς λέγεται *κτενάκι* καὶ ἀκούων τὰς ἀποδιδομένας εἰς τὴν καλλονὴν τῆς νύμφης ιδιότητας, ὧν οὐδεμίαν εἶχεν αὐτῆ, πῦχαριστήθη πολὺ ἐκ τοῦ τελευταίου στίχου, θν ἐξήγησεν οὕτω: «Τῶσον ἄσχημον νύμφην δὲν εἶδα», ἐνῶ ὁ ἐγκωμιάζων ἐνόεσι ὅλως τὸ ἀντίθετον.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Καθηγητοῦ τινος τῆς φιλοσοφίας τὸ ἐνδυμα σχισθὲν ἐδείκνυε μεγάλην ὀπὴν.

— Ἐκεῖθεν βλέπει ἔξω ἡ σοφία, λέγει εὐφυῆς τις.

— Καὶ ἡ βλακία μέσα. . . ἀπαντᾷ ἡσύχως ὁ φιλόσοφος.

*
* *

1. Ταῦτα λέγουσι καθ' ἣν στιγμὴν κτενίζουσι τὴν νύμφην ἔπειτα ἄρχοντα· οἱ ἔπαινοι.

2. Μῦθρα.

3. Κατὰ σειράν.

Ἰεροκῆρυξ ἐδίδασκεν ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος ὅτι πᾶν τὸ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πλασθὲν ἔχει καλῶς, εἶνε τέλειον. Μετὰ τὴν λειτουργίαν κυφός τις ἐρωτᾷ τὸν Ἰεροκῆρυκα· «Τί νομίζετε, παππᾶ μου, καὶ μένα ὁ Θεὸς καλὰ μ' ἔχει φτειασμένο;»

— «Ὅσο γιὰ κυφόν, φίλε μου, ἀπαντᾷ ὁ ἱερεὺς, δὲν ἔμποροῦσε νὰ φτειασθῆ καλλίτερον!

* *

— Πὲς τοῦ Γιάννη, Μαρία, νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸν κύριον Περικλῆ Μ. . . καὶ νὰ τοῦ πῇ πολλοὺς χαιρετισμοὺς ἐκ μέρους μου καὶ τὸν παρακαλῶ ἂν θέλῃ νὰ ἔλθῃ ἀπόψε ἔς τὸ ἴσπῆτι νὰ πάρομε τὸ τσάι μαζύ. Ἄν πῇ ναι, τότε ἄς περάσῃ καὶ ἀπὸ τὸ καπνοπωλεῖο καὶ ἄς πάρῃ καὶ 100 δράμια καπνὸ τῆς Λαμίας.

(Ὁ Γιάννης ἀκούσας πάντα).—Πολὺ καλὰ, ἀφέντη ἄκουσα, εὐθύς.

(Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Περικλέους Μ. . .) Γιάννης:—Πολλοὺς χαιρετισμοὺς ἐκ μέρους τοῦ κυρίου μου, καὶ σὰς παρακαλεῖ νὰ ἔρθετε ἔς τὸ ἴσπῆτι νὰ πάρετε μαζύ τὸ τσάι ἀπόψε. Ἄν θὰ ἔρθετε, λέει, τότε περάστε καὶ ἀπὸ τὸ καπνοπωλεῖο καὶ πάρτε καὶ 100 δράμια καπνὸ τῆς Λαμίας.

* *

Ἡ ὠραία δούκισσα Ζ* κατέκρινε πρὸς τὸν Τοῦρκον πρεσβευτὴν τὴν θρησκείαν τοῦ Μωάμεθ, ἥτις ἐπιτρέπει τὴν μετὰ πολλῶν γυναικῶν συμβίωσιν.

Ὁ εὐφυὴς Τοῦρκος ἀπήντησε:

— Ἡ θρησκεία μας, κυρία, μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἔχωμεν πολλὰς γυναίκας διὰ νὰ δυναθώμεν νὰ εὐρωμεν εἰς αὐτάς χωριστὰ ὅλα τὰ σπᾶνια προτερήματα καὶ θέλητρα, ὅσα ἔχετε σεῖς μόνη.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ χάρις, ἡ ἐπὶ ἰδιοτελείᾳ γινομένη, δὲν εἶνε πλέον χάρις· εἶνε δάνειον ἐπὶ τόκῳ.

Ἡ πρώτη τιμωρία τοῦ ἐνόχου εἶνε ἡ καταδίκη αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἰδίας συνειδήσεως, ἥτις οὐδέποτε παύει ἐλέγχουσα αὐτόν.

Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων φροντίζουσι μὲν περὶ τῆς ὑπολήψεώς των, ἐλάχιστα ὅμως περὶ τῆς συνειδήσεώς των.

Ἡ ἐμπιστοσύνη εἶνε ὡς ἡ ζωὴ: ἄπαξ ἐγκαταλείψασα ἡμᾶς οἴχεται διὰ παντός.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ ἐξαιρετικῶς ἥπιος ἐφετινὸς χειμὼν ἀναμνήσκει ἡμῖν ἀναλόγους χειμῶνας σημερινούς ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Τῷ 1183 - 84 τὰ ὀπωροφόρα δένδρα εἶχον ἀνθίσει τὸν Δεκέμβριον, καὶ ἡ ἄμπελος τὸν Φεβρουάριον· ἡ συγκομιδὴ τῶν καρπῶν ἐγένετο κατὰ Μάιον, καὶ ὁ τρυγητὸς περὶ τὸ τέλος τοῦ Ἰουλίου.

Τῷ 1288, τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων τὰ παιδία ἐπώλουν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Κολωνίας ἴα, ἅτινα εἶχον δρέψει ἐκ τῶν λειμῶνων τοῦ Ῥίνου· τὸν Φεβρουάριον ὑπῆρχον κύανοι, καὶ τὸν Ἀπρίλιον τὸ κλῆμα εἶχεν ἀνθίσει ἐπὶ τῶν λόφων τοῦ Μοσέλα.

Τῷ 1572 τὰ δένδρα εἶχον καλυφθῆ ὑπὸ φύλων τὸν Ἰανουάριον καὶ τὰ πτηνὰ εἶχον ἤδη ἐκκολάψει τοὺς νεοσσούς των τὸν ἐπομενον μῆνα.

Τῷ 1621, τὸν Φεβρουάριον, ἐνόμιζέ τις ὅτι εὐρίσκετο ἐν πλήρει ἔαρι.

Τῷ 1758-59 οὔτε χιῶν ἔπεσαν, οὔτε παγετὸς ἐγένετο.

Τῷ 1782 - 83, περὶ τὸ τέλος τοῦ Δεκεμβρίου, ἡ θερμότης ἦτο ἔκτακτος· συνέβησαν καταιγίδες ὡς κατ' Αὐγούστον συνήθως, καὶ τὸν Ἰανουάριον τὰ δένδρα εἶχον ἀνθίσει ὡς εἰ ἦτο Μάιος.

Τῷ 1821 - 22 ἡ θερμοκρασία ὑπῆρξε γλυκυτάτη. Τὰ *μπιζέλια* εἶχον ἀνθίσει τὸν Δεκέμβριον, ἡ δὲ συγκομιδὴ τοῦ οἴνου ὑπῆρξε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ σπουδαιότερα τοῦ αἰῶνος ἡμῶν.

Καὶ τῷ 1857 - 58 ὁ χειμὼν ὑπῆρξεν ἐαρινός.

Ἀκαδήμεια. . . μαγειρισσῶν. Ὑπάρχει ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδήμεια προορισμὸν αὐτῆς ἔχουσα τὴν μόρφωσιν τελείων μαγειρισσῶν, ὧν αἰθεωρητικαὶ καὶ πρακτικαὶ σπουδαὶ διαρκουσι πέντε μῆνας καὶ περατοῦνται διὰ δημοσίων ἐξετάσεων, ἐν αἷς πάντες οἱ γαστρομαργοὶ τοῦ Βερολίνου θεωροῦσι καθήκον των νὰ παρευρεθῶσιν ὡς κριτικοὶ, ἐννοεῖται.

Νέα σειρά μαθημάτων ἀρξαμένη τῇ 2 Ἰανουαρίου, προσείλκυσε ὑπὲρ τὰς 140 μαθητριάς. Τὰ μαθήματα περιλαμβάνουσι τρεῖς ὑποδιαιρέσεις· μαθήματα εἰδικῶν μαγειρισσῶν, μαθήματα μαγειρισσῶν πανδοχείων, καὶ μαθήματα διδασκαλισσῶν μαγειρισσῶν.

Ὁ διάσημος οικονομολόγος Λεορὰ Βωλιὲ μέλει, ὡς λέγεται, νὰ ἐκδώσῃ ἀλληλογραφίαν τινὰ περιεργον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ τσάρου Παύλου, τῆς τσαρίνας συζύγου του, καὶ νέας τινὸς κυρίας τῆς τιμῆς. Τὰ πρωτότυπα τῶν ἐπιστολῶν τούτων παρεδόθησαν εἰς τὸν Λεορὰ Βωλιὲ ὑπὸ τῆς πριγκιπίσσης Λίζας Τρουβέτζκοι.